

باوجود مخالفت دستگاه‌های اجرائی و قضائی، شهرداری پایتخت همچنان بلندمرتبه‌سازی در حاشیه باغ ملی گیاه‌شناسی را متوقف نکرده است

«باغ» در بند «بهشت»

زینب رحیمی: شهرداری تهران مجوز ساخت ۲۲ برج ۳۸ طبقه‌ای را در حریم باغ گیاه‌شناسی ملی ایران صادر کرده و از سال قبل ساخت این پروژه را هم کلید زده است؛ پروژه‌ای که از رئیس‌جمهور گرفته تا معاون حقوق عامه دادستان و حتی دبیر شورای عالی شهرسازی و شورای عالی امنیت ملی آن را غیرقانونی دانسته و خواستار توقف آن هستند، اما تاکنون هیچ‌یک در مقابل زاکانی، شهردار تهران، راه به جایی نبرده‌اند. باغ گیاه‌شناسی ملی ایران نزدیک به چهار هزار گونه گیاهی دارد. این باغ به عنوان اثر طبیعی و اثر تاریخی دو بار به ثبت سازمان میراث فرهنگی رسیده است. باغی که در سال ۱۳۴۶ درمراع ملی در محدوده اراضی چیتگر ساخته شد. در آن زمان که اطراف باغ کاملا خالی از سکنه بود و کیلومترها با بناها و دسترسی انسانی فاصله داشت. در اردیبهشت سال ۱۳۸۷ شهرداری تهران با ارتش جمهوری اسلامی توافقی داشته مبنی بر اینکه از مجموع ۵۱۱ هکتار زمین متعلق به ارتش، ۳۵۰ هکتار به شهرداری واگذار شود و در ۱۶۱ هکتار باقی‌مانده ۲۰ هزار واحد مسکونی با مساحت مفید ۲۰۰ هکتار ساخته شود. بر اساس این توافق، در زمینی که در حریم باغ گیاه‌شناسی ملی ایران واقع شده، مجوز ساخت برج‌های بلندمرتبه داده شد. مدیران باغ گیاه‌شناسی ملی ایران، سازمان محیط زیست، دانشگاهیان و فعالان محیط زیست به این تصمیم معترض هستند و آن را کاملا غیرقانونی می‌دانند؛ اما تاکنون راه به جایی نبرده‌اند و ساخت‌وساز همچنان ادامه دارد.

♦♦♦ ماجرای برج‌سازی ارتش و شهرداری تهران چیست؟

ماجرا از این قرار است که از سال‌های دور، در ضلع شمالی باغ گیاه‌شناسی ملی، زمینی به مساحت ۵۱۱ هکتار به عنوان میدان تیر در اختیار ارتش بوده است. چند سال پیش، ارتش تصمیم گرفت طبق توافق با شهرداری تهران، ۷۰ درصد از این اراضی را در اختیار شهرداری قرار دهد و ۳۰ درصد آن را در اختیار تعاونی ارتش با هدف بلندمرتبه‌سازی قرار دهد.

بنا بر گفته علی علیزاده، رئیس باغ گیاه‌شناسی ملی ایران، بخشی از این ۵۱۱ هکتار زمین متعلق به ارتش، در ضلع شمالی اتوبان حکیم قرار دارد و بخش بسیار باریک و کوچکی به مساحت چند هکتار، در ضلع جنوبی اتوبان واقع شده که کاملا متصل و چسبیده به باغ گیاه‌شناسی ملی ایران است. در همین بخش باریک، شهرداری تهران برخلاف قوانین، مجوز ساخت ۲۲ برج ۳۸ طبقه‌ای را صادر کرده است.

او با اشاره به اینکه شهرداری تهران طرح تفصیلی منطقه چیتگر و ضوابط کمیسیون ماده ۵ را در جریان صدور مجوز برج‌سازی‌ها در حاشیه باغ گیاه‌شناسی ملی ایران نادیده گرفته است، در گفت‌وگو با «شرق» این‌طور توضیح می‌دهد که «بر اساس طرح تفصیلی، همه اراضی اطراف باغ باید کاربری فضای سبز، آموزشی، پژوهشی و اداری داشته باشند یا اگر بنایی مسکونی با فاصله طولانی از باغ ساخته شود، حداکثر باید دو یا سه طبقه باشد». علیزاده می‌گوید: «در سه سال گذشته تلاش کردیم با مذاکره این موضوع را حل‌وفصل کنیم و باغ را نجات دهیم؛ اما راه به جایی نبردیم و مسئولان به قول‌هایشان در توقف پروژه با لغو مجوز برج‌سازی عمل نکردند».

بی‌اعتنایی شهرداری تهران به دستور شورای امنیت ملی

رئیس باغ گیاه‌شناسی ملی ایران با تاکید بر اینکه تاکنون همه دستگاه‌های اجرائی و قضائی حق را به ما داده‌اند، می‌گوید: «از دادستان کل کشور تا شورای عالی امنیت ملی، معاون اول رئیس‌جمهور، رئیس سازمان محیط زیست، دبیر شوروی عالی شهرسازی، سازمان بازرسی کل کشور همگی اتفاق نظر داشتند که این برج‌سازی کاری غلط و غیرقانونی است و نباید ادامه یابد؛ چون باعث واردشدن آسیب‌های جدی به باغ گیاه‌شناسی می‌شود. همگی توصیه کردند که ساخت‌وساز در این منطقه متوقف شود، ولی شهرداری تهران و سازندگان اعتنایی نکردند».

نامه‌های بی‌نتیجه معاون اول رئیس‌جمهور

بنا بر گفته علیزاده، سال گذشته محمد مخبر، معاون اول رئیس‌جمهوری، نامه‌ای برای زاکانی شهردار تهران نوشته و در آن از شهرداری خواسته که تا زمان تعیین تکلیف قانونی، جلوی ساخت‌وساز را بگیرد. شهرداری تهران به این نامه مخبر بی‌توجهی کرده و ساخت‌وساز ادامه پیدا کرده است.

حتی سال قبل شورای عالی امنیت ملی هم نامه‌ای به مخبر، معاون اول رئیس‌جمهور، نوشته و نسبت به بلندمرتبه‌سازی در حاشیه باغ گیاه‌شناسی ملی هشدار داده و تاکید کرده که برج‌سازی می‌تواند باعث واردشدن خسارت جبران‌ناپذیر به باغ ملی شود. علیزاده می‌گوید: «از آنجایی که معاون اول رئیس‌جمهور قبلا نامه‌ای برای شهردار تهران نوشته و به نتیجه نرسیده بود، این بار تصمیم گرفت تا در پاسخ به نامه شورای عالی امنیت ملی نامه‌ای را مستقیما برای مقام معظم رهبری بنویسد. در این نامه ضمن اشاره به اهمیت باغ و خسارت احتمالی بلندمرتبه‌سازی بر باغ گیاه‌شناسی، از رهبری تقاضای ارائه رهنمود می‌کند».

نظر معاون حقوق عامه دادستانی کل کشور

سال قبل مسئولان باغ گیاه‌شناسی ملی ایران برای دادستانی کل کشور هم نامه نوشته و از دادستانی خواستند که جلوی ساخت‌وساز را بگیرد. این مکاتبات باعث شد اردیبهشت ۱۴۰۱، معاون حقوق عامه دادستان کل کشور از این محدوده و محل برج‌سازی بازدید کند. رئیس باغ گیاه‌شناسی ملی ایران می‌گوید: «بعد از استعلام‌های مختلف دادستانی کشور از دستگاه‌هایی مثل سازمان میراث فرهنگی و شهرداری تهران و همچنین بررسی جوانب مختلف موضوع ازجمله نحوه صدور جواز ساخت‌وساز، معاون حقوق عامه دادستان کل کشور اعلام کرد ما هم به این نتیجه رسیدیم که شهرداری تهران قوانین را رعایت نکرده و مجوزی که برای ساخت‌وسازها داده شده، خارج از ضوابط قانونی است و حق با شماست و باید جلوی این کار گرفته شود».

شکایت از شهرداری تهران به کجارسید؟

علیزاده می‌گوید: «دادستانی کل کشور به ما گفت از آنجایی که ما سازوکاری برای توقف کار نداریم، بهتر است از طریق یک سازمان مردم‌نهاد شکایت خود را در دیوان عدالت اداری ثبت کنید. بنابراین حدود دو ماه قبل، یک سمن محیط‌زیستی، شکایت خود را از شهرداری تهران دراین‌باره در دیوان عدالت اداری ثبت کرد. در حال حاضر پرونده این شکایت به شعبه یکم دیوان عدالت اداری ارجاع داده شده و دو جلسه دادرسی برگزار شده است. در این جلسات شرکت کردیم اما قضیه هنوز در حال بررسی است و تصمیم و حکم نهایی مشخص نشده است».

ارسال ۲ نامه مهم به دیوان عدالت اداری

بنا بر گفته رئیس باغ گیاه‌شناسی ملی ایران، بعد از به جریان افتادن شکایت از شهرداری تهران، یک نامه و گزارش مفصل از سوی معاون دادستان کل کشور به دیوان عدالت اداری ارسال شده است. علاوه بر آن، نامه دیگری از سوی سازمان بازرسی کل کشور در همین رابطه تهیه و به دیوان عدالت اداری فرستاده شده است. مضمون هر دو این نامه‌ها اعلام صریح مغایرت قانونی صدور پروانه ساخت‌وساز در حریم باغ گیاه‌شناسی است. علیزاده با اشاره به اینکه نامه معاون دادستان کل کشور و سازمان بازرسی در اختیار قاضی پرونده قرار گرفته است، ابراز امیدواری می‌کند که با توجه به مستندات موجود، به‌زودی شاهد صدور حکم توقف ساخت‌وساز و لغو پروانه برج‌سازی باشیم.

مجوز ساخت‌وساز مخدوش است

علیزاده با اشاره به اینکه شورای عالی شهرسازی صراحتا برج‌سازی در حاشیه باغ گیاه‌شناسی را غیرقانونی دانسته، تاکید می‌کند: «دبیر سابق شورای عالی شهرسازی به‌طور کتبی و شفاهی به دادستان کل کشور اعلام کرده که فرایند صدور مجوز از طرف شهرداری تهران مخدوش و خلاف مقررات کشور است. متأسفانه علی‌رغم اینکه همه دستگاه‌ها حامی باغ گیاه‌شناسی ملی ایران هستند و حق را به ما می‌دهند، هنوز این ساخت‌وساز ادامه دارد و کسی تا به الان نتوانسته جلوی این ساخت‌وساز غیرقانونی را بگیرد. در صورت ادامه این وضعیت، ضربات مهلکی به حیات باغ ملی گیاه‌شناسی وارد می‌شود».

زاکانی به دستور شفاهی رئیسی هم بی‌اعتنایی کرد

گفته می‌شود ابراهیم رئیسی هم با بلندمرتبه‌سازی در حریم باغ ملی گیاه‌شناسی مخالفت کرده و به‌صراحت از زاکانی شهردار تهران خواسته که ساخت‌وساز را متوقف کند. در این مورد علیزاده، رئیس باغ گیاه‌شناسی ملی ایران، این‌طور توضیح می‌دهد: «در روز درختکاری در اسفند ۱۴۰۱ رئیس‌جمهور در باغ گیاه‌شناسی در حضور وزیر جهاد کشاورزی، رئیس شورای شهر تهران و تعدادی از مدیران دیگر، به آقای زاکانی شهردار تهران صراحتا گفت: ما با خانه‌سازی موافقیم و از آن حمایت می‌کنیم، اما نه در هر جایی. سپس دستور داد که موضوع بررسی شود و به هر طریق ممکن جلوی ساخت‌وساز از حریم باغ گیاه‌شناسی گرفته شود. متأسفانه به این دستور شفاهی رئیس‌جمهور بی‌توجهی شد». برج‌سازی در حریم باغ گیاه‌شناسی ملی ایران حتما باغ را دچار کمبود آب و در نتیجه زوال و خشکی درختان می‌کند. در حال حاضر هنوز که ساخت‌وساز تکمیل نشده، به دلیل کمبود بارش‌ها، دبی چاه‌های آب باغ گیاه‌شناسی به‌شدت افت کرده و لاید بارگذاری جدید در این منطقه، موجودی آب باغ را محدودتر خواهد کرد. ضمن اینکه گفته می‌شود آلودگی صوتی، آلودگی هوا و ایجاد جزایر حرارتی در باغ و از بین رفتن امکان تهیه هوا بر اثر بلندمرتبه‌سازی، تنوع زیستی باغ را تهدید می‌کند. در این باغ علاوه بر چند هزار گونه درختی و درختچه‌ای، تنوع بالایی از چونندگان، خزندگان و پرندگان نیز زیست می‌کنند. این روزها علاوه بر مسئولان باغ گیاه‌شناسی ملی ایران، سازمان‌های مردم‌نهاد محیط‌زیستی نیز بی‌صبرانه منتظر توقف کامل این پروژه با دستور قاضی پرونده هستند تا نیازی به برگزاری تجمع و رساندن صدایشان به مسئولان از این طریق نباشد.

<div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div></div></div>
<div>معاونت شهرسازی و معماری</div>
<div>دبیرخانه کمیسیون ماده پنج شهر تهران</div>
<div> <p>صورتحاصله کمیسیون مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۸ بند ۱۸ شماره ۶۵۹ صفحه سه از سه</p> <p>موضوع در جلسه مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۸ مطرح و با عنایت به تأییده وزارت آموزش و پرورش طی نامه شماره ۱۲۸۲۳۳ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۵ و همچنین با رعایت ضوابط اداره کل میراث فرهنگی استان تهران اعلام شده طی نامه شماره ۱۳۶۲۵۵۲ مورخ ۱۳۹۹/۰۹/۲۳ ، با گزینه ۲ پیشنهادی به شرح ذیل موافقت بعمل آمد:</p> <ol style="list-style-type: none">بزرگترین منفی یک جهت استفاده پارکینگ با سطح اشغال ۸۰ ؛ سایر پارکینگ ها وفق ضوابط و مقررات طرح تفصیلی حکف جهت استفاده فضای ورزشی، خانه کودک، فضای فرهنگی و مشاعات در سطح اشغال ۶۵ ؛ مسطحات اول ای ششم جهت استفاده مسکونی در سطح اشغال ۶۵ ؛ با رعایت تأمین کلیه پارکینگ های مورد نیاز. </div>
<div> <p>موضوع کمیسیون</p> </div>
<div> <p>تاریخ:</p> </div>
<div> <p>شماره:</p> </div>
<div> <p>پیوست:</p> </div>

بازگشت مدرسه قدیمی جعفری اسلامی به کاربری مسکونی

پروژه مسکن سازی به مدارس تاریخی رسید

شرق: درحالی‌که فعالان میراثی نگران مدرسه–مسجد تاریخی معیرالممالک در محله سنگلج هستند، مدیران شهری در آرامش و سکوت خبری برای ساخت‌وساز در مدرسه قدیمی جعفری اسلامی مجوز صادر می‌کنند.

شاید وقتی مرحوم عباسعلی اسلامی سنگ‌بنای یکی از اولین مدارس جعفری اسلامی را در عمارتی اصیل در محله سنگلج پایه‌گذاری می‌کرد، هیچ‌گاه فکر نمی‌کرد حدود ۸۰ سال بعد، متولیان جامعه تعلیمات اسلامی به این فکر بیفتند که این میراث آموزشی را تغییر کاربری مجدد به مسکونی بدهند و مصوبه ساختمانی (بند ۱۸ مصوبه ۶۵۹ کمیسیون ماده ۵ در تاریخ ۱۴۰۲/۱۲/۱۸) هفت طبقه با ۱۱۷ واحد مسکونی را اخذ کنند.

مدرسه جعفری اسلامی ضمن اینکه میراثی معنوی و تربیتگاه چهره‌های شاخص و ماندگاری طی ده‌ها سال بوده، در بافت تاریخی ارزشمند و ثبت‌شده سنگلج با محدودیت‌های میراثی قرار دارد و تا همین سال‌های اخیر، مدرسه فعال و پویایی بوده است.

اداره کل میراث فرهنگی استان تهران، سال ۹۹ در پی درخواست شهرداری منطقه ۱۲ درخصوص این مدرسه، به‌صراحت حد ارتقاعی مجاز ۱۲ متر حریم میراثی مصوب محله سنگلج، عدم تغییر کاربری، درخواست نقشه معماری و الزام هماهنگی کالبدی نما با بافت اطراف را اعلام کرده بود.

با توجه به اینکه این ملک از الحاق چند پلاک خرد مسکونی و زمین به پلاک اصلی که عمارتی قدیمی با متعلقات خاص خود بوده است، اداره کل آموزش‌وپرورش استان تهران در سال ۱۴۰۱ استعلام شهرداری منطقه ۱۲ را به صورت مشروط و با قید «چنانچه…» پاسخ گفته است.

مدرسه جعفری اسلامی تحت تولی‌گری جامعه تعلیمات اسلامی با اساننامه و مأموریت‌های تربیتی – آموزشی – خدماتی، یکی از نمونه‌های بسیار از مدرسی است

که با انگیزه‌های اقتصادی، موربانه‌وار روند تعطیلی و تغییر کاربری معکوس را طی می‌کنند و کمیسیون ماده ۵، در کانون از دست رفتن سرمایه‌ها و بضاعت‌های خدماتی موجود و آینده این شهر قرار گرفته است.

به گفته کارشناسان شهری، بند ۲ مصوبه ۶۵۸ کمیسیون ماده ۵، در تاریخ ۱۴۰۱/۱۲/۱۵ شامل ده‌ها مورد از تغییر کاربری‌های خدماتی موجود و آبی شهر ازجمله آموزشی، درمانی، مذهبی، فرهنگی، تاسیسات شهری و… به مسکونی و دیگر کاربری‌های غیرخدماتی است که شاید برخی از این کاربری‌ها با حسن تدبیر شهرداری و متولیان امر و لحاظ حقوق مالکانه امکان حفظ و تثبیت داشت. متأسفانه جریان حاکم بر کمیسیون ماده ۵، درصد افزایش بارگذاری‌های عمدتا مسکونی و حذف ظرفیت‌های خدماتی موجود و آینده شهر تهران است.

این پرونده را انجام داده و در بخشی از عواید پروژه، شریک است. این سؤال جدی مطرح می‌شود که چطور سازمانی که همواره مدافع ایقا و توسعه خدمات عمومی و افزایش کیفیت زندگی به‌خصوص در بافت‌های کم‌برخورداری مثل سنگلج بوده، اکنون در تغییر کاربری و بارگذاری‌های سنگین طبقاتی و تراکمی در املاک خدماتی شهر نقش‌آفرینی می‌کند و ملاحظات تاریخی و ملاحظات و تکنگاه‌های زیستی و مدیریت بحران را نادیده می‌گیرد؟

این تنها مدرسه تاریخی نیست که در محله سنگلج در معرض تهدید است؛ این روزها یکی از نگرانی‌های فعالان میراث تهران درخصوص تخریب‌های مدرسه–مسجد معیرالممالک، یکی از بهترین نمونه‌های شکل‌گیری شهر در دوره اسلامی است. مجموعه‌ای بزرگ که همه نیازهای عمومی بخشی از محله سنگلج را تأمین می‌کرد.

به جز خود مسجد، آب‌انبار محل رجوع روزانه مردم بود و حمام و سقاخانه نیز

به دلیل زیبایی و هم به خاطر نزدیکی، اقبال عمومی داشت و زورخانه و مدرسه هم جایی برای آموختن ادب و تحصیل علم در این منطقه از تهران بود.

محمدمهدی کلانتری، معمار و پژوهشگر بافت‌های تاریخی، درخصوص این مجموعه تاریخی در معرض تهدید به روزنامه اطلاعات گفته است: مجموعه ای چهار سمت توسط چهار کوچه از بافت مسکونی جدا شده و هم‌جواری این آن به فاصله یک کوچه است. اینجا ده‌ها به عنوان یک مرکز محله نقش ایفا می‌کرد؛ در آن نمازهای جماعت برگزار می‌شد و محلی برای رجوع مردم بود. بااین‌حال، چند وقتی است که درهای آن بسته شده و حتی اجازه نمازخواندن به صورت کامل به مردم محلی داده نمی‌شود. در این محل یک زورخانه هم وجود داشت و سقاخانه‌ای هم بود که به طور کامل تخریب شده است. تمام این فضاها از سقاخانه، زورخانه، حمام و… کارکرد اجتماعی این مسجد–مدرسه بود. درواقع این مجموعه به‌جز کالبد تاریخی، کارکرد اجتماعی برای مردم محله داشت. متأسفانه این موقوفه کل کارکرد اجتماعی خود را از دست داده و درهای آن به روی مردم بسته شده است.

حتی اجازه نمازخواندن و تجدید وضو در آن داده نمی‌شود. قرار است چه اتفاقی بیفتد؟ کسی که اینجا را ساخته و وقف کرده برای مردم محله و مردم تهران این کار را کرده است. اگر قرار باشد مردم هیچ استفاده‌ای از این مجموعه نداشته باشند، باید به مدیریتی که بر این موقوفه می‌شود، نقد وارد کرد.

مجموعه‌ای از تخریب‌ها در حال وقوع است. به‌جز تخریب، تغییراتی هم ایجاد شده، ازجمله نصب در آهنی که در نقشه اصلی وجود ندارد و شاید به منظور عبور و مرور تویبیل باشد. الحاقاتی که در این سال‌ها شده، فضای اصلی را مخدوش کرده و از آن مهم‌تر اینکه واقعا معلوم نیست چرا این اتفاق افتاده است.

این مسجد–مدرسه در سال ۱۳۷۹ در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده و یک اثر ثبتی است. وقتی اثری ثبت شد، هرگونه تخریب بخشی از آن یا تمام آن جرم محسوب

جواز کسب اینجانب حسن خلیلی

با شماره شناسنامه ۶۰ به تاریخ صدور ۱۴/۰۹/۱۳۷۹ صادره از اتحادیه صنف نانویان تهران با شناسه صنفی ۲۳۰۱ و شماره پروانه ۱۱۷۸ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد.

برگ سبز سواری هاچ‌بک سیستم سایاتپ
QUIK_MT مدل ۱۴۰۱ به رنگ سفید به شماره پلاک **۴۸ ق ۸۱۷** ایران **۹۴** شماره شاسی **NAS841100N1149754** و شماره موتور **M15/9723952** به نام **خانم فاطمه با خویش** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

کارت شناسایی خودرو سواری پژو 405GLX_XU7 CNG مدل ۱۳۹۱ به رنگ نقره ای _ متالیک به شماره پلاک **۲۲ ق ۴۳۷** ایران **۹۴** شماره موتور**۰۴۶۲۹۴۹۱۰۱۲۴۹۱۰** و شماره شاسی **NAAM11CA3CH306963** به نام **خانم توران پوران فی تلخ** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و سند کارخانه و کارت شناسایی موتور سیکلت شاهین به شماره پلاک انتظامی **۶۵۷۶۷** ایران **۸۱۴** به شماره تنه **249N5225261** و شماره موتور **249M9110500** به نام **آقای یاسر مددی زاده** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

<div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div></div></div>
<div>معاونت شهرسازی و معماری</div>
<div>دبیرخانه کمیسیون ماده پنج شهر تهران</div>
<div> <p>صورتحاصله کمیسیون مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۸ بند ۱۸ شماره ۶۵۹ صفحه سه از سه</p> <p>موضوع در جلسه مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۸ مطرح و با عنایت به تأییده وزارت آموزش و پرورش طی نامه شماره ۱۲۸۲۳۳ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۵ و همچنین با رعایت ضوابط اداره کل میراث فرهنگی استان تهران اعلام شده طی نامه شماره ۱۳۶۲۵۵۲ مورخ ۱۳۹۹/۰۹/۲۳ ، با گزینه ۲ پیشنهادی به شرح ذیل موافقت بعمل آمد:</p> <ol style="list-style-type: none">بزرگترین منفی یک جهت استفاده پارکینگ با سطح اشغال ۸۰ ؛ سایر پارکینگ ها وفق ضوابط و مقررات طرح تفصیلی حکف جهت استفاده فضای ورزشی، خانه کودک، فضای فرهنگی و مشاعات در سطح اشغال ۶۵ ؛ مسطحات اول ای ششم جهت استفاده مسکونی در سطح اشغال ۶۵ ؛ با رعایت تأمین کلیه پارکینگ های مورد نیاز. </div>
<div> <p>موضوع کمیسیون</p> </div>
<div> <p>تاریخ:</p> </div>
<div> <p>شماره:</p> </div>
<div> <p>پیوست:</p> </div>

<div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div></div></div>
<div>معاونت شهرسازی و معماری</div>
<div>دبیرخانه کمیسیون ماده پنج شهر تهران</div>
<div> <p>صورتحاصله کمیسیون مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۸ بند ۱۸ شماره ۶۵۹ صفحه سه از سه</p> <p>موضوع در جلسه مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۸ مطرح و با عنایت به تأییده وزارت آموزش و پرورش طی نامه شماره ۱۲۸۲۳۳ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۵ و همچنین با رعایت ضوابط اداره کل میراث فرهنگی استان تهران اعلام شده طی نامه شماره ۱۳۶۲۵۵۲ مورخ ۱۳۹۹/۰۹/۲۳ ، با گزینه ۲ پیشنهادی به شرح ذیل موافقت بعمل آمد:</p> <ol style="list-style-type: none">بزرگترین منفی یک جهت استفاده پارکینگ با سطح اشغال ۸۰ ؛ سایر پارکینگ ها وفق ضوابط و مقررات طرح تفصیلی حکف جهت استفاده فضای ورزشی، خانه کودک، فضای فرهنگی و مشاعات در سطح اشغال ۶۵ ؛ مسطحات اول ای ششم جهت استفاده مسکونی در سطح اشغال ۶۵ ؛ با رعایت تأمین کلیه پارکینگ های مورد نیاز. </div>
<div> <p>موضوع کمیسیون</p> </div>
<div> <p>تاریخ:</p> </div>
<div> <p>شماره:</p> </div>
<div> <p>پیوست:</p> </div>

<div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div><div><div></div></div></div></div></div>
<div>معاونت شهرسازی و معماری</div>
<div>دبیرخانه کمیسیون ماده پنج شهر تهران</div>
<div> <p>صورتحاصله کمیسیون مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۸ بند ۱۸ شماره ۶۵۹ صفحه سه از سه</p> <p>موضوع در جلسه مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۸ مطرح و با عنایت به تأییده وزارت آموزش و پرورش طی نامه شماره ۱۲۸۲۳۳ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۵ و همچنین با رعایت ضوابط اداره کل میراث فرهنگی استان تهران اعلام شده طی نامه شماره ۱۳۶۲۵۵۲ مورخ ۱۳۹۹/۰۹/۲۳ ، با گزینه ۲ پیشنهادی به شرح ذیل موافقت بعمل آمد:</p> <ol style="list-style-type: none">بزرگترین منفی یک جهت استفاده پارکینگ با سطح اشغال ۸۰ ؛ سایر پارکینگ ها وفق ضوابط و مقررات طرح تفصیلی حکف جهت استفاده فضای ورزشی، خانه کودک، فضای فرهنگی و مشاعات در سطح اشغال ۶۵ ؛ مسطحات اول ای ششم جهت استفاده مسکونی در سطح اشغال ۶۵ ؛ با رعایت تأمین کلیه پارکینگ های مورد نیاز. </div>
<div> <p>موضوع کمیسیون</p> </div>
<div> <p>تاریخ:</p> </div>
<div> <p>شماره:</p> </div>
<div> <p>پیوست:</p> </div>

می‌شود و مطابق قانون مجازات اسلامی، برای آن محکومیت زندان در نظر گرفته شده است. بااین‌حال، اینچا بخش‌هایی از بنا به اسم مرمت، تخریب تعمدی شده و مهم‌ترین آنها رواق‌هایی است که دو سمت حیاط وجود داشت و حالا با خاک یکسان شده است؛ رواق‌هایی با ستون‌های سنگی ارزشمند و طاق‌های آجری.

ترانه یلدان معمار و شهرساز نیز در یادداشتی درخصوص تخریب این بنا نوشته است: مسجد، مدرسه و آب‌انبار معیرالممالک سنگلج، محله قدیمی تهران، موقوفه مربوط به دوره قاجار، با شماره ۲۶۸۷ در سال ۱۳۷۹ به ثبت ملی رسیده بود. این مسجد توسط دوستعلی خان نظام‌الدوله، خزانه‌دار و داماد ناصرالدین‌شاه احداث شده و مردم محله هم به آن دلبستگی داشتند. بنا زیر نظر سازمان اوقاف بوده و در سال‌های اخیر در اختیار حوزه علمیه مروی قرار گرفته است. از زمان این واگذاری، در مسجد به روی اهالی محل بسته شده و تعمیرات به‌اصطلاح «مرمتی»، به دور از چشم مردم به تخریب کالبدی بنای تاریخی انجامیده است. طبق شواهد محلی و عکس‌هایی که از روی با‌های مجاور گرفته و منتشر شده، رواق‌های ستون‌دار دو طرف حیاط کاملا تخریب، در و پنجره حجره‌ها جمع‌آوری شده و بنای مسجد عملا با یک عملیات تخریب تعمدی گسترده در حال ویرانی است. اگرچه به نظر برخی، از جمله من، تخریب از روی ناگاردانی صورت گرفته و قصدی برای تخریب کامل بنای مسجد و مدرسه به روی مابن نبوده، اما گفته شد که تخریب موقوفه توسط متولیان اوقاف، تحریف وقف است و خیانت در امانت واقف! دکتر اسکندر مختاری، رئیس سابق اداره کل میراث تهران و یکی از مراجع طراز اولی که هنوز هم درباره مرمت هر اثر میراثی در اقصی نقاط ایران -از مسجد امام اصفهان تا بناهای شاخص میراثی در اردبیل و گرگان و یزد، تا برج طغرل در شهرری خودمان- اول از او می‌پرسند که چه باید کرد، در پاسخ به سؤال من درباره تخریب مسجد معبر گفت: «بله تخریب و نیز جرم واقع شده است. ستون‌های رواق مسجد را برداشته‌اند و در اثر میراثی دست برده‌اند». خبرگزاری میراث آریا اعلام کرد: فعالیت‌های غیراصولی در «مسجد معیرالممالک»، حسب پیگیری و حضور یکان حفاظت میراث فرهنگی متوقف شد، ولی دیگر کار از کار گذشته بود و نیمی از مسجد زیر تیشه‌ها کنده شده و از بین رفته بود. همان‌جا، محسن سعادت، معاون میراث فرهنگی اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان تهران گفته بود که دستور اقدامات در محدوده رواق‌ها و حجره‌های مسجد معیرالممالک توسط هیئت امنای مسجد صادر نشده بود؛ اگرچه سازمان میراث تهران در فروردین و اردیبهشت سال جاری، طی دو مکاتبه نسبت به ارائه طرح و کسب مجوزهای لازم به ایشان تاکید کرده بوده است. ظاهرا تصمیم‌گیری‌ها غیرتخصصی بوده و طرح و نقشه و برنامه مصوبی نیز پایه کار قرار نگرفته است. حال باید گفت در قرن گذشته تخریب آثار تاریخی در سرتاسر ایران و جهان کم نبوده است. بسیاری از دولتمردان خیلی راحت دستور تخریب داده‌اند و بناهای مدرن ساده یا گاه بدترکیب را جایگزین آثار قدیم کرده‌اند. همچنین در اکثر کلان‌شهرها تداخل زیادی بین محدوده بافت‌های فرسوده و محدوده بافت تاریخی هست و از اساس درباره شیوه تعیین محدوده‌های بافت تاریخی و بافت فرسوده اختلاف‌نظر بوده و هست و متأسفانه تا اصلاح این جنس تداخلات در سطح کشور فاصله زیادی هست. تنها اشرف شهرداران بافت‌های تاریخی به محدوده عملیاتی‌شان است که می‌تواند جلوی برخی ندانم‌کاری‌ها را بگیرد؛ آن‌هم در صورتی که برای محلات قدیم، طرح‌های «موضوعی موضعی» تدوین بشود و تکلیف بناهای شاخص طبق طرح و قانون مصوب معین شود.